

Valitus, jonka Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviseleti Egyesület (PITEE) on tehnyt 18.8.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-674/15, PITEE v. komissio, 20.7.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-464/16 P)

(2016/C 402/22)

Oikeudenkäyntikieli: Saksa

Asianosaiset

Valittaja: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviseleti Egyesület (PITEE) (asiamies: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

1. kumoaa kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-674/15 20.7.2016 antaman tuomion
2. kumoaa 9.10.2015 tehdyn komission päätöksen (Ares(2015)4207700) ja 14.8.2015 tehdyn komission päätöksen (Ares (2015)3532556), joilla kantajalta evättiin mahdollisuus tutustua asiakirjoihin
3. velvoittaa komission antamaan valittajalle mahdollisuuden tutustua kaikkiin Unkarin hallituksen asiakirjoihin, jotka koskevat EU Pilot -menettelyä 6874/14/JUST (CHAP(2015)00353 und CHAP(2015)00555), siitä riippumatta, ovatko ne jo käytettävissä vai onko ne tarkoitus antaa käyttöön vasta tulevaisuudessa
4. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta tehty valitus perustuu olennaisilta osin seuraaviin perusteisiin:

Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä tarkoitettu asianosainen ei saa siitä riippumatta, missä ominaisuudessa hän on, ajaa itse asiaansa unionin tuomioistuimessa, vaan hänen on turvauduttava asian ajamisessa kolmannen palveluihin.⁽¹⁾

Tämän lisäksi asianajat, jotka hoitavat jonkin oikeushenkilön yhtiöelinten johtotehtäviä, eivät saa puolustaa kyseisen henkilön etuja unionin tuomioistuimissa.⁽²⁾

Unionin tuomioistuimen vakiintunut oikeuskäytäntö on ristiriidassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 3 kappaleen kanssa.

Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella ei ole selvää, mihin oikeutettuun tavoitteeseen unionin tuomioistuin pyrkii perussäännöstä omaksumallaan tulkinnalla. Lisäksi on epäselvää, minkä tulkinnan perusteella unionin tuomioistuin tulee siihen tulokseen, että edustajan on oltava riippumattoman kolmas. Perussäännössä ei missään tapauksessa ole tällaista ilmaisua.

Euroopan unionin tuomioistuimen perussääntöä on tulkittava siten, että jokaisella asianosaisella ja oikeushenkilöllä on vapaus valita edustajansa.

⁽¹⁾ Määräys 5.12.1996, Lopes v. yhteisöjen tuomioistuin, C-174/96 P, EU:C:1996:473 11 kohta; määräys 21.11.2007, Correia de Matos v. parlamentti, C-502/06 P, ei julkaistu; EU:C:2007:696 11 kohta ja määräys 29.9.2010, EREF v. komissio, C-74/10 P ja C-75/10 P, ei julkaistu, EU:C:2010:557, 54 kohta.

⁽²⁾ Määräys 8.12.1999, Euro-Lex v. SMHV (EU-Lex), T-79/99, EU:T:1999:312, 29 kohta; määräys 13.1.2005, Suivida v. komissio, T-184/04, EU:T:2005:7, 10 kohta ja määräys 30.11.2012, Activa Preferentes v. neuvosto, T-437/12, ei julkaistu, EU:T:2012:638, 7 kohta.